

piątek, 08.11.2024

Nasza ojczyzna [Flp 3, 20 - 4, 1]

Bracia: Nasza ojczyzna jest w niebie. Stamtąd te? jako Zbawcy wyczekujemy Pana Jezusa Chrystusa, który przekształci nasze cia?o podobne do swego chwalebnego cia?a t? moc?, jak? mo?e On tak?e wszystko, co jest, sobie podporządkowa?. Przeto, bracia umi?owani, za którymi t?skni? – rado?ci i chwa?o moja! – tak trwajcie mocno w Panu, umi?owani!

>P<

Każdy człowiek skądś pochodzi, gdzieś są jego korzenie. My jesteśmy Polakami. Mamy swoją ziemską ojczyznę. Posiadamy swój kraj, język, tradycję, historię. Jak każdy inny naród nie jesteśmy też wolni od różnego rodzaju przywar, czy narodowe wady. Jednym słowem są sprawy i rzeczy, które nas wyróżniają spośród innych narodów. Bezpośrednio o tych sprawach będziemy sobie przypominać już za kilka dni, obchodząc kolejną rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości. Ale nigdy nie możemy zapominać o tym, że jako ochrzczeni, należący do Chrystusa posiadamy jeszcze tę drugą ojczyznę - niebo. Tam dążymy całym naszym życiem. Dobitnie przypominam nam to dzisiaj św. Paweł, kiedy pisze: "Nasza ojczyzna jest w niebie". Niebo to nie miejsce lecz stan, w którym się znajdziemy. Jak czytamy w katechizmie dla młodzieży: "Niebo jest tam, gdzie dzieje się wola Boża bez jakiegokolwiek sprzeciwu. Niebo jest wtedy, gdy życie osiąga swoją pełnię i szczęście. Takiego życia nie znajdzie się na ziemi" ("Youcat" 52). Żyjąc w konkretnej ojczyźnie ziemskiej, wybiegajmy już teraz pragnieniem i tęsknotą za niebiańską ojczyzną - niebem.

-----fot. pixabay